HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כגון דאיכא לה מחיצות. ומשמעינן למ"ש ג דהיקפה יתר מבית סאתים ולא חוקף לדירה אפילו כור ואפילו איכא בהו חיפופי אי שמעת מספקא ליה אי מודה להו רבי אלעזר אם כלאו: **אבל בין העמודים.** כרמ"ך דמי מ"ש דהיכא דלא נתכוין לדור בהן אלא לעבור דרך שם אין לו דין דירה כלל: **לא נצרכה אלא לקרן זוית.** לפ"ז צריך לומר דמ"ש דלא נתכוין לדור בהן אלא לעבור דרך שם אין לו דין דירה כלל אבל אם נתכוין לדור בהן אפילו לעבור דרך שם יש לו דין דירה ולא מהני ליה מחיצות דהוי כבית שאין לו מחיצות כלל ומ"ש לקמן גבי קרן זוית דמהני ליה מחיצות היינו משום דאין דרך לעבור דרך שם אלא לצורך קרן זוית אבל לצורך עמודים אין דרך לעבור דרך שם ולכך מהני ליה מחיצות אפילו נתכוין לדור בהן: **ומשום הכי לא נצרכה אלא לקרן זוית.** לפ"ז צריך לומר דמ"ש דלא נתכוין לדור בהן אלא לעבור דרך שם אין לו דין דירה כלל היינו משום דאין דרך לעבור דרך שם אלא לצורך קרן זוית אבל לצורך עמודים אין דרך לעבור דרך שם כלל ולכך מהני ליה מחיצות אפילו לא נתכוין לדור בהן: **אבל בין העמודים.** פרש"י כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית סאתים ולא חוקף לדירה וקסבר לר"י דהכי רשות היחיד היא דלא בטלה מחיצות לגבי בית סאתים ולא חוקף לדירה אבל בין העמודים דזימנין דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא ואפילו נתכוין לדור בהן אין לו דין דירה כלל ולא מהני ליה מחיצות ולא בטלה מחיצות לגבי בית סאתים ולא חוקף לדירה ולא מהני ליה נתכוין לדור בהן: **לישנא אחרינא אבל בין העמודים דזימנין דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר וזרק ושח בפניה חייב על גבה פטור אבי ורבא דאמרי תרוייהו והוא שגבוה שלשה דלא דרסי לה רבים אבל היזמי ואיגי אע"ג דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו היזמי ואיגי אבל צואה לא ורב אשי אמר אפילו צואה אמר רבה דבי רב שילא כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן אין כרמלית פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקרויו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל בכולו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד י' דעד י' הוא דהויא כרמלית למעלה מי' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל לרב יהודה שיננא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מי' למאי הלכתא אילימא דאין רשות היחיד למעלה מי' והאמר רב חסדא נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב מפני ששרה"י עולה עד לרקיע אלא**

כגון דאית לה מחיצות וכי הא דאמר עולא א"ר יוחנן קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הזורק לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמחוסרת דיורין בשלמא רב אשי לא אמר כדעולא אלא עולא מ"ט לא אמר כשמעתיה אמר לך אי דאית לה מחיצות בקעה קרי לה קרפף היא ורב אשי ה"ר קתני: והכרמלית אטו כולהו נמי לאו כרמלית נינהו כי אתא רב דימי א"ר יוחנן לא נצרכה אלא לקרן זוית הסמוכה לרה"ר דאע"ג דזימנין דדחקי ביה רבים ועיילי לגוה כיון דלא ניחא תשמישתיה כי כרמלית דמי כי אתא רב דימי א"ר יוחנן בין העמודין נידון כברמלית מ"ט אף על גב דדרסי בה רבים כיון דלא מסתגי להו בהדיא ככרמלית דמיא אמר ר' זירא אמר רב יהודה איצטבא שלפני העמודים נידון ככרמלית למ"ד בין העמודים כ"ש איצטבא למ"ד איצטבא איצטבא הוא דלא ניחא תשמישתיה אבל בין העמודים דניחא תשמישתיה לא לישנא אחרינא אבל בין העמודים דזימנין דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר וזרק ושח בפניה חייב על גבה פטור אבי ורבא דאמרי תרוייהו והוא שגבוה שלשה דלא דרסי לה רבים אבל היזמי ואיגי אע"ג דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו היזמי והיגי אבל צואה לא ורב אשי אמר אפילו צואה אמר רבה דבי רב שילא כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן אין כרמלית פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד עשרה מאי אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקרויו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל בכולו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד י' דעד י' הוא דהויא כרמלית למעלה מי' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל לרב יהודה שיננא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מי' למאי הלכתא אילימא דאין רשות היחיד למעלה מי' והאמר רב חסדא נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב מפני ששרה"י עולה עד לרקיע אלא

רש"י קרפף כו' הזורק לתוכו. מרמות הכרכים, חייב. מעתה, ומע"ג דלענין לימוד טלטול שייהו רבנן ככרמלית שלפנינו לטלטול כמותו אלא בד', מלמודיים רשות היחיד גמורה היא, דמחיצה היא אלא שמחוסרת דיורין, ומשום הכי אמרי רבנן לטלטולי (עירובין סז:). **נעץ קנה ברשות היחיד.** במלר גבוה ממעלית המלר, וזורק. מרמות הרכים, **ונח על גביו חייב.** דהוי לה המתה בהמ"ר, שמויר הי"ר עולה עד לרקיע, ומע"ג לחויר הי"ר לית לימו למעלה מעשרה (ג'יטין עט).

מוסף רש"י

רבינו חננאל

אוקמ' בבקעה דאית לה מחיצות מדקתני רשות היחיד. קרן זוית הסמוכה להר"ר ואיצטבא שלפני העמודים ככרמלית נידונין. **בל** שאין גבוה מן הקרקע ג' טפחים כגון ליבני וכיוצא בה כרה"ר דמי, וכל הגבוה ג' טפחים ואין בו רחב ארבעה וזרק ונח על גביו פטור, חוץ מן הזורק ונח או בידו של אדם וכיוצא בהן המפורשות בהמוצא תפילין, משום דמחשבתו משויא להו מקום, ומפורש בהמוצא תפילין כי האי גונא דכל פחות מג' בארץ כארץ חשיב. וא"ר יוחנן אין כרמלית פחותה מד' ותופסת עד י' טפחים, אבל למעלה מי' מקום פטור הוא, והכי פירושא בפרק הזורק כי הא דאמר שמואל לרב יהודה שיננא לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה ואוקימנא בכרמלית. ואקילו בה רבנן מקולי הר"י דאי איכא מקום ד' על ד' הוא דהויא כרמלית ואי לא מקום פטור הוא, מקולי הר"ר נמי דעד י' הויא כרמלית למעלה מי' לא הויא כרמלית אלא מקום פטור. **הא** דרב גידל דאמר בית שאין בתוכו עשרה טפחים וקירויו משלימו לעשרה, על גגו מותר לטלטל בכלו, כי כרה"י הוא חשוב, דאמרינן בכי האי גונא גוד אסיק מחיצתא. בתוכו אין מטלטלין בו אלא בד' אמות, מ"ט כיון דלא חזי לדירה אין המחיצות מועילות, אלא כמו שאין שם מחיצות דמו.

לא א מיי' פע"ז מהל' שבת הלכה ג סמג לאוין סה טור שו"ע ס"ס שמו סעי' ג ופ' שמח סעי' ג:

לב ב ג מיי' פי"ד מהל' שבת הלכה ד טוש"ע שם סעי' ג:

לג ד מיי' שם הלכה ו:

לד ה ו מיי' שם הלכה ז טוש"ע ס"ס סי' שמה סעיף י:

לה ז ח מיי' שם הל' ד טוש"ע שם סעיף יא:

ג) עירובין סז:, ב) פי' סנה קרקע, ג) פי' קוסים, ד) [עירובין סז:], ה) גיטין עט. ע"ש, ו) [עירובין נב: ל:], ז) [לקמן סז:], ח) ס"ש ותניא פ"ק דעירובין תלר שהרכים נכנסין בזו ויוצאין בזו רש"י לטומאה כו', ט) [רש"ל מ"ז], י) [לקמן ק.], כ) [לקמן ק.], ל) שם תויר כרמלית עליו כל"ל. ל"ש"ל, מ) [לקמן ק' ע"ש],

הגהות הב"ח

(ה) גמ' רב דימי לא אמר כעולא כלעולא אלא עולא מ"ש:

גליון הש"ס

גמ' קרפף יותר מבית סאתים כו' הזורק לתוכו חייב. עי' לקמן פ ע"ש בכש"י ד"ה והוא שים חיוב כו' וד' קט ע"ב בכש"י ד"ה מוקף לכרמלית ועי"ג: **שם** הה"נ קתני. וע"ש בטהרות פ"ו מ"ו שבלי בית הפגלגל הי"ר לפנים ושם מ"י מיקוותים הי"ר לפנים ופ"ע: **שם** בתוכו אין מטלטלין וכו'. עי' עירובין פט ע"ל תוס' ד"ה אבל בתמיות: **תוס' ד"ה אבל** בין העמודים כו' רחב ט"ו אמה. עי' עירובין ו ע"ב תוס' ד"ה וכי תימא:

לעזי רש"י

דורצא"י [דרנצ"א]. חורים.

איגלו"י"ר [איגלינטי"ר]. סנה דורקרני.

מוסף תוספות

א. דאטו אם נעץ קנה ברשות הרבים ומיעטו משש עשרה וכי בשביל זה פקע מיניה דין רה"ר. תוס' הכמ"ש. ב. שאעפ"י שאין רוחב הלבנה אלא שלשה דסתם לבנות כך הם, ובהר"ר בענין הנחה על גבי מקום ארבע, הני מילי למעלה משלשה אבל למטה משלשה כארעא סמיכתא דמי, אבל בלבנה שהיא גבוהה יותר משלשה [אמרי]. מי' הכ"ן. ג. וכן נראה מדברי רש"י ז"ל. כשב"ם. [ועי' מהרש"ם, רעק"א]. ד. דא"כ. תוס' הכמ"ש. ה. העני את. תוס' הכמ"ש. ו. ולי"כא. תוס' הכמ"ש. ז. כדתניא חריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' דהוי רה"י ואפילו היא גדולה הרבה כיון דאית ליה מחיצות לכו"ע הוי רה"י לשבת. תוס' הכמ"ש. ח. בלא מחיצות. תוס' הכמ"ש. ט. שאין בו אויר הראוי למחיצה עשרה. תוס' הכמ"ש. י. והשתא פריך שפיר. תוס' הכמ"ש.